

Gran pás á favor de'l poble

Cada día estem més convençuts de la influencia que la premsa pòt exercir y exerceix en la opinió pública. Aquesta és la causa que, desitjosos com nos sentim de interessarnos en qualsevol qüestió que pugui ser profitosa á la generalitat, 'ns induheix á tractarla en las columnas de aquet setmanari, fins quant l'assumpto no sia, ó no sembli á primera vista, prou adequat a'l caràcter artístich que han de revestir los temas qu' hagem de desenvolupar.

Lo lector haurá observat que, especialment en la secció de fondo, á voltas hem parlat, no ja de punts doctrinals que afectan á la escena regional, á literatura, á bellas arts ó a'l catalanisme, sino també á interessos socials y á la causa que d' aprop se troba relacionada ab la sort de la classe treballadora pèra la qual tenim verdadera simpatia.

Impulsa aqueix comportament nostre, l' afany de que LO TEATRO CATALA sia tan útil a'ls seus favoreixedors com pugui serho: y creyent donarli aquet caràcter utilitari a'l procedir de semblant manera; y havent vist que deixantnos guiar per eixa idea nostres esforços han trobat la aprobació y la recomenació de personas elevadas y de gran sabiduria per tothom reconeguda; y considerant que las publicacions consagradas ab preferencia á la política, á la sátira, á la ciencia, etc., extenen generalment també la seva missió á lò que á teatros toca, encara que sembla que no sempre deursan parlarne; és dir, convencentnos cada día més de que 'l periodisme ha de procurar pèndrer cartas en tot lò que pugui conduhir-lo á sèr gufa de'ls que en ell buscan ensenyansas á la par que distracció, recreo ó passatemps, ni 'ns ha espantat nostra petitesse, ni 'ns ha arredrat lo presentarnos á la palestra en ocasions en que realment ha estat patent nostra insignificancia y nostra insuficiencia, qu' hem sigut, som y serem ara y sempre 'ls primers en reconèixer.

Precisament quant mes petits nos contemplem y menos aptes nos sentim, és quant hem acudit á cridar la atenció de nostres ilustrats y entesos companys de la premsa local ó comarcana, pèra que 's fixin

en determinadas qüestions que á nostre sentir tenen especial importancia y necessitan escriptors de veritable ilustració y de talent gran pèra sèr tractadas ab profit general y ab verdader coneixement de causa.

Això ha fet que en mes de una ocasió la causa de la mutualitat benèfica hagi ocupat nostra preferencia, convençuts de que no està divorciada de 'l regionalisme, tota vegada que en Catalunya tè un desenvolupament gran y existeixen diversitat de associacions, totes ellas encaminadas á un mateix fi y gosant de una especie de autonomia en lo modo particular de funcionar de cada una.

Per altra part, á mida que 'ns hem ocupat d' aquest punt, hem anat comprenent sa importancia, que per nosaltres és en grau superlatiu per tenir una secció destinada a'ls montepios y per sèr la representació de la germanat que ab lo títol de *Montepio Catala* ha enllassat, ab resultats felissos, dos punts com lo regionalisme y la beneficencia mutua que són incongruents en apariencia.

Qui 'ns ha llejit ha pogut convence's de que tenen certa relació y sobre tot de que són importantíssimas, y que mentres lo primer conta ab reputats periódichs, la segona, ó siga la causa de'l mutuo auxili, no tè ni una publicacioneta que á ella dediqui preferent y merescuda atenció.

No hi ha dupte, donchs, que havem omplert un buyt, y per lo tant fem un servey públich á l' ocupar-nos de la qüestió, encara que en una esfera modestíssima; havent contribuït á aixecarla de l' ensopiment en que 's trobaba, ajudant á la creació de mes de una societat de aspiracions elevadas y nobles, com són las de que tothom se fixi en la conveniencia de no descuidarla ni un instant.

Lo públich hi ha pres interès: molts són avuy los que saben (y avans ho ignoraban) quant y quant se pòt avensar en assumpto de interès especial per referirse á una classe numerosa y digna de la protecció de 'l periodisme, perque avuy los montepios no són solament associacions disseminadas y de caràcter particular com avans eran; avuy han format baix dos aspectes una confederació, una agrupació especialíssima que 'ls han tret de 'l nivell en que 's trobaban y 'ls dona una importancia capital que pòt portar á un grau de millorament una institució que, no per haver

estat rutinaria fins avuy en nostra terra, ha de privar-se d'alcansarhi desarrollo ja que per sort troba 'l camp ben preparat.

¡Quina diferencia s'observa entre Espanya y las demes naciones en la humanitaria y benefactora institució de 'l mutuo auxili! A implantar en Catalunya las milloras convenients, tendeixen dos centres recentment establerts en nostra ciutat: un d'ells se sent animat de gran esperit favorable á la conveniencia de tots: ja ha fet alguna cosa; ha reunit forasas; s'ha constituït ab éxit y apoyo creixent mes cada día, apoyo degut á la bondat de sos ideals, a 'l esfors personal de sos iniciadors, de las personas inteligentes y de influencia que figuran entre 'ls seus socios de honor y, dit siga en bon' hora, á la publicitat, si be fins avuy relativa, que la prensa ha donat á aquells bons propòsits que és de creuer seran un gran pás á favor de 'l poble, realisats com pensa realisarlos *La Unión defensora de 'l Socorro mutuo*.

Res ho indica mes que 'l *Boletín* que acaba de publicar. Allí per medi de 'ls documents oficials que se hi insertan, se vèu en realitat com diu á 'l saldar á las Juntas, *el basamento ó pedestal del faro á cuya luz se dividirán las anchurosas vías que puede recorrer una de las instituciones más humanitarias y por cuyo desarrollo conviene trabajar mancomunadamente*.

Comprenem perfectíssimament que la prensa diaria barcelonina, atareada sempre ab assumptos palpitants, no puga enterarse ab tota la minuciositat y premura que desitja, de punts també interessants encara que no de interés tant de 'l moment; y sabem, si be en petita escala, l'excés de documents manuscrits é impresos que diariament y á tot' hora aflueixan á las redaccions, y 'ns consta la impossibilitat de llegirlos ab detenci. Pero a 'l mateix temps coneixem la trascendental missió de *La Unión defensora*, com la coneix y l'aprecia tothom que está enterat de lo que ja felisment ha comensat á posar en planta, y per altra part reconeixem ab verdadera satisfacció l'atany de 'ls directores y redactors de nostres periódichs en desempenyar son comens en be de 'l públich; lo qual fá esperar que tots podrán compèndrer y ferse be cárrech de 'ls ideals que animan á 'l Consell de aquella naixent Associació, si tenen á be assistir ó ferse representar en la reunió que, precisament en obsequi á ells, se celebrará dimars propvinent per donarlos á compèndrer lo molt que la Societat ha de alcansar en bè general si troba 'l concurs poderós y eficacíssim de la prensa.

No cal duptar que la prensa, ab son apoyo y ab sos observacions contribuirá á que en aqueix assumpto 's dongui, com ja hem dit, un gran pás á favor de 'l poble.

P. DE R.

Estrenos catalans

Vollam fer una relació de las obras estrenadas durant la temporada, á fi de evidenciar la importancia de la escena regional en aquestos últims temps; pero com nostres lectors ja saben, per las ressenyas de las novas obras de que en aquesta secció hem donat compte, que aqueixa importancia és insignificant, per no ferho avinent un altra volta desistim de la idea y 'ns limitem, per deferencia a 'ls actors, á dir quatre paraulas de las que en las postimerias de Maig se donaren á conèixer en Romea casi fora d'època pòt dirse, puig van estrenarse quant ja 'ls cartells ni sols ostentaban lo títol de teatro catalá.

***

Una d'ellas és *Pobres d'esperit*, quadro dramàtic, original de D. ERNEST SOLER DE LAS CASAS.

Aquesta producció és mes propia pera llegida que per sèr representada.

No obstant, fòu molt ben rebuda per la escullida concurrencia que freqüenta aquell teatro.

—*La Viudeta*, 's titula l'altra, y és un bonich monólech original y en vers, de D. JOSEPH MARTRUS.

Lo tipo de la protagonista resulta atractiu y simpàtic; celebrant los espectadores los diforents xistes que conté 'l monólech, y si be molts d'ells són epigramàtics, són també admisibles y de bona lley.

La senyora Llorente estigué acertada en lo desempenyo de son paper.

—*Riera baixa*, parodia de *Terra baixa*, per D. JOAQUÍ MONTERO, és la última; resultant, mes que parodia, una crítica satírica de 'l drama *Terra baixa*, feta ab bastanta gracia y de la qual ne resulta molta intenció.

No hi ha pas cap crítich que hagi demostrat ab mes acert tots los defectes capitals de la darrera producció de 'l gran autor.

Fins trobem estrany que en lo mateix escenari ahont se va representar ab aplauso *Terra baixa*, hagi obtingut també aplausos *Riera baixa*, porque 'l públich ha donat aixís aplausos contradictoris.

Lo mes estrany és que la empresa deixés posar aquesta obra, no porque hi falti gracia (que 'n te molta), sino porque posa massa de relleu la part defectuosa de l'obra que parodia. *Riera baixa* treu a 'l sol tots los drapets de *Terra baixa*, y encara que l'autor digui a 'l final que traslada 'ls aplausos á Guimerá, com que aquests aplausos signifcan censura, lo que li traslada en rigor és una protesta pública que la empresa podia haver evitat.

Aixís ha acabat la temporada. ¡Dèu vulga que la vinent siga millor!—Jo.

AL ORFEÓN PAMPLONÉS

Al salir de Barcelona,
dable fué considerar
que podíamos contar
con amigos en Pamplona.
Tal confianza la abona,
sin que sea adulación,
el que poseáis el don
de un carácter franco y noble,
fuerte, entero como el roble;
pero todo corazón.

Era fuerza comprender
que resultaría así,
ya que, en feliz día, allí
os pudimos conocer.
Vuestro noble proceder
tanto nos entusiasmó,
que buen recuerdo dejó
aquel fraternal abrazo
que en indisoluble lazo
para siempre nos unió.

Sin hablar nos entendimos;
con gran fé simpatizamos;
vuestros canto admiramos;
vuestro mérito aplaudimos.
Como obreros poco hicimos,
pero este poco, en verdad,
fué con tal sinceridad,
que expusimos con franqueza
la catalana rudeza
con su naturalidad.

Bien selló allí la unión
de Navarra y Cataluña,
el canto, troquel que acuña
el amor á la región
Al compás del corazón
henchido de amor y fé,
inmensa la dicha fué
confundiendo nuestro acento
alredor del monumento
del malogrado Clavé.

Aquella gran simpatía,
explosión del sentimiento,

la verem en aumento
aquí en muy cercano día.
Nuestros coros á porfía,
compactos siempre en un haz,
dicen del mundo á la faz
con idea levantada;
—«Somos modesta avanzada
de las huestes de la paz.»
— Recibid, pues, el saludo
de los Coros de Clavé,
que cuando impera la fé,
tosco el lábio queda mudo
Hagamos más fuerte el nudo
que nuestros pueblos hermana,
y en época no lejana,
sea vuestra capital
dó el abrazo fraternal
augure un feliz mañana.

EUSEBIO BENAGES.

Revista teatral

Novedats. — Dilluns, segon dia de Pasqua, tingué lloch lo segon concert de la temporada donat per la societat Euterpe, de Clavé.

La concurrencia numerosísima, aplaudi 'l senzill coro *Flors de la Vall*, de 'l Sr. Goula (pare) y la sinfonia elegiaca de 'l mestre Porcell.

Eldorado. — Hi ha hagut l' estreno de una sarsuela, en un acte, lletra de Sinesio Delgado y música de Brull y Torregrosa, titulada: *La madre abadesa*

L' assumpto, potser, sigui massa elevat per tractarlo en forma lleujera y dintre 'ls motllos socorreguts de 'l género de sarsuela que avuy priva.

Lo públich no arribá á interesars'hi.

La música no respón á la delicada idea de 'l poeta.

No están agermanats los elements integrants de l' obra.

L' execució, perfecta.

Dimars tingué lloch lo benefici de l' aplaudit actor Patrici León. Si durant la temporada no hagués vist lo beneficiat las simpatías de 'l públich, las pogué apreciar en la citada nit vegent lo teatro ple de una concurrencia escullidissima, selecta.

La representació de la sarsuela *Pepito Melaza*, fòu aplaudida, fent riurer sos xistes de bona lley.

Ahont posá de manifest son *chic* y sas envejables condicions de actor cómic, fòu en la execució de alguns treballs d' adivinació, jochs de mans y experiments en la *cámara oscura*, sostenint ab vis cómica constantment la atenció de 'l públich.

Li foren regalats de sos amichs atmiradors, numerosos y artístichs regalos.—F.

Secció de 'l Pirotécnic

Rebo una queixa y la traslado á qui correspongui.
Es la següent.

Pero primer haig de fèr historia.

Parlaré de 'l Conservatori de 'l Liceo.

Cada any fa dos funcions per demostrar los adelantos de 'ls alumnos.

Això és públich. Lo que no és públich, és que ab motiu de aqueixas funcions se cometen injusticias com alguna de que se 'm dóna compte.

Lo cas es, segons se 'm notifica, que en la representació de *Un crimen misterioso* van treballarhi deixebles de 'l primer y segon curs y 'l Sr. Lafuente.

En la classe no hi ha cap deixeble de cursos 5nt y 4rt y dos de tercer, Srs. Mombardó y Giménez, primers premis de segon curs; resultant que aquets són los primers de l' aula.

¿Cóm és que d' aquets, solament lo Sr. Mombardó va surtir lo segon dia en *La voz del corazón*?

¿Per qué 'l Sr. Giménez no va pendre'hi part, 'sent aixís que hi surtiren tots los séus companys de classe, fins los que no s' han examinat mes que de primer curs?

Segons he oírat—y jo tinch bon nas acostumat á la furtor de pólvora—dit Sr. Giménez refusá un paper de tercera categoria que se li havia repartit per 'la funció primera.

¿Cóm havia d' avenirse 'l Sr. Giménez, aprofitat alumno de ters curs, á representar un *pipiolí* allí ahont los mes endarrerits feyan los papers mes bons?

Voldria que algú 's dignés descifrar aquest enigma per vindicarse puig sembla tenir culpa si no la te, y per evitar abusos que no convè consentir.

Tinch datos per créurer que d' abusos se 'n cometen.

Espero la resposta per rectificar; y si no vè, allavoras si que podrè ratificar lo dit, que en tal cas ja hi quedarà desd' ara.

LO POLVORISTA.

Repertori de fora

Hospitalet, 9 de Juny.

Lo passat dilluns va haverhi funció teatral en la Societat coral campestre. Las obras posadas en escena foren *Las quintas* (dos actes), *Mestre O aguer* y *Lo mestre de minyons*. Lo desempenyo fòu molt acertat, distingintse las damas Sras. Colomer y Jarque, y 'l Sr. Lluís de Alemany, que representá 'l monólech de Guimerá ab molta fortuna.

D' aplausos, molts; la entrada, un plè.—J.

Vich, 8 de Juny.

Diumenje en lo teatro Ausonense tingué lloch una extraordinaria funció, representantse las sarsuelas *Los secuestradores*, *Un debut* y *Chateau Margaux*. Varen pendre'hi part á més de 'ls aficionats de 'l cassino «La Unió Comercial», la *distinguida artista y primera tiple (sic)*, Srta. D.ª Gertrudis Peris Ferrer, que, por un favor especial, se ha dignado tomar parte en esta función, la tiple característica D.ª Agueda Puigcerver, y 'l tenor cómic D. Celestí Tello.

De la execució en total, un bunyol de ca'l Tio Nelo. Sort de 'l Sr. Puigcerver y los Srs. Tello, Anglada y Prat, que s' hi distingiren y aguantaren 'l fracás de la tiple, artista que fèu 'l favor especial: li donem las gracias y esperem que no 'n ferá cap mes.

La entrada, bona; 'ls coros y orquesta, dirigits per lo mestre Rovira, be.—UN INDUSTRIAL.

Torelló, 9 de Juny.

En lo teatro Gayarre, diumenje passat representaren *Guzmán el Bueno* y *Cel rogent*, prenenthi part las senyoras Elvira Riutort y Julia Pérez, que, junt ab los senyors Serra, Camps, Dot, Borrás y Prat, sigueren aplaudits.—J.

Girona, 9 de Juny.

Si la Assamblea Catalanista darrerament celebrada no ha tingut tanta trascendencia per 'la patria com era de desitjar y com pregonan los exajerats, en cambi n' ha tingut per la companyia, ó mellor dit, per 'la empresa de la Sra. Ferrer, ab motiu de haverse celebrat una funció en honor y obsequi de 'ls assamblecistas, y ara un' altra dedicada a'l Centre Catalanista. Han sigut las dos de mes relleu de la temporada, haventhi hagut entradas bonas y aplausos merescuts.

La companyia segueix; pero ab mitjás solas y talons, lo que vól dir ab adobs, consistentes en la substitució de alguns artistas per altres.

Han acabat los Srs. Bozzo, Vinyals Rodó (aqnet 'sent á voltas l' ánima de las obras sense deixar véurer lo còs) y entranthi la Srta. Castillo y 'ls Srs. Castillo, Muñoz y Marcet.

Celebraré que segueixin las funcions ab éxit y públich á desdir.

Crech que 'l Sr. Bozzo és á Olot, y també 's diu que la companyia 'ns deixarà aviat per anar á Figueras.—M.

Reunions particulars

COLEGI HISPANO-FRANCÉS DE NOSTRA SRA. DE'LS DOLORS.—La tarde de 'l dia 3 va sèr de goig per

las mamás de las angelicals alumnas de dit establiment, instalat en lo número 86 de la Rambla de Catalunya; puig en obsequi de las que feren la primera comunió, la Directora, professoras y condeixebles, van organitzar una vetllada, en la qual las Srtas. Anglada, Alemany, Siquer, Pons, Molero, Martínez, Duich, Casanovas, Errando, Gorria, Alvaro, Roig, Pelayo, Dalmau, Alonso, Valls y Taulé, van demostrar sos adelantos.

Debem fer especial menció de la nena Alvaro, de quatre anys, que ab facilitat pasmosa va recitar una poesia, arreçant aplausos de entussiasme.

Pero lò bo de la festa, va sèr la ajustadíssima representació de una comedieta titulada: *Una lección de historia*.

La hermosíssima nena Lluïseta Taulé, vestida de *Rey catòlich D. Fernando* ab tota propietat, riquesa é indumentaria, va estar admirable. Lo sèu bon dir y accionar naturalíssim a'l representar, van valerli justos aplausos y fins una toya de flors ben merescuda. May hauríam cregut que una nena tan petita's portès tan be a'l presentarse á un públich.

També á la nena Carmeta Pelayo, vestida ab correcta propietat de *Reina D.ª Isabel*, va valerli 'l sèu paper aplausos y una toya de flors.

Mercé Cosp, Ramona Brunet, Lluïsa Siquer, Antonia Alonso, Erminia Pons y Josepina Valls, molt bé, y més que be en los respectius papers de *Profesor, D.ª Juana, Niña Boudil, Gonzalo de Córdoba y Colón*, sobressurtint la nena Lluïsa Siquer en lo de *Niña*.

Acabada la representació una salva de aplausos y una pluja de aucellets, que inundá 'l espay de 'l saló, va coronar la festa; 'sent obsequiadas ab artístichs rams de flors, regalo de la distingida Sra. D.ª Maria Canals de Taulé, á la que enviém la enhorabona pèr 'l éxit de la sèva filla Lluïseta, com felicitem á la mamá de la nena Pelayo.

Ab una plática pe'l Reverent D. Cándido Sainz de Robles doná fi la vetllada, de la que tothom va surtir satisfet.—P. X.

SOCIETAT DE LA DRETA DE'L ENSANXE.—L'altre diumenje's posaren en escena las bonicas comedias *Maruja y La sota de bastos*, devant de distingida concurrència, que aplaudí ab justicia ditas obras, desemenyadas ab discreció pe'ls aficionats de la esmentada societat. La nota dominant en aquesta funció fou lo debut de la Srta. Antonia Baró.

Tant en *Maruja* com en *La sota de bastos*, interpretá ab acert los papers á ella confiats, y pocas vegadas havíam vist en una debutant la soltura y fina dicció ab que desempenyá sos papers la Srta. Baró. Segueixi avant la jove artista, y li augurem molts palmes en la carrera que ha emprés. A'l terminar la segona comedia fou obsequiada ab coloms y toyas.

CENTRO DE LA DRETA DE'L ENSANXE.—Ab las produccions *Lo que's véu y 'l que no's véu, Me conviene esta mujer, y A pel y á repel*, van lluhir sas facultats artístichas lo quadro dramátich d' aquesta societat.

Sentim no recordar los noms de alguns de'ls joves que hi prengueren part, puig són mereixedors de distinció per lò acertats que varen eatar en sos respectius papers.—Jo.

Saló de descans

—Hem vist una nova publicació que veurá la llum dimars, dijous y dissapte y es propietat de l'actiu agent D. J. Jauber. Se titula *El mediador universal*. Li desitjem salut y prosperitat.

—Lo darrer número de 'l periódich *La Aurora* conté una preciosa composició en vers, la qual encara que escrita en castellá, portem á nostras planas, per sèr d'esperit regionalista y sèr deguda á la inspiració de un catalanista tan convensut com lo jove D. Eusebi Benages. La posem avuy.

—Lo Sr. Borrás, primer actor de 'l teatro catalá, ha organísat una companyia que ja treballa en lo teatro Moratin de Gracia y en un de 'ls de Badalona. Conta ab las Sras. Llorente (dama), Caparó, Balestroni, y Lorente; ab los Srs. Coll, Borrás (Jaume), Llorente y altres actors aplaudits.

—En lo teatro Eldorado s'ha posat en estudi una sarsuela en un acte titulada: *Se rifa un beso*, 'sent lo llibre

de 'ls coneguts escriptors D. Fernando Guerra y D. Joseph Maria Pous y la música de 'l mestre Arxer.

—Ja están de tornada los actors Srs. Millá, Olivé y altres de la companyia de Valls.

—Ha acabat ab més honra que profit la companyia de D. Sebastiá Roca, que treballaba á Vilanova y Geltrú.

—Las lletres catalanas han perdut un altre de 'ls sèus mes fermes, distinjits y notables cultivadors; la patria catalana un de sos fills mes entussiasmas. ¡Lo respectable D. Mariano Aguiló ha pagat tribut á la mort!

Tots los catalanistas lo coneixian, tots 'l apreciaban; tots, vells y joves, sabian la fe y constancia ab que estimaba á Catalunya.

Per 'xò no poguent remediar tan gran desgracia, han acudit sense distinció á 'l enterro de 'l cadavre, fent ab tal motiu una solemne manifestació de dol.

¡Descansi en paul

ARXIU Y COPISTERIA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

— Passatge de Madoz, núm. 5, 2.ª —

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

JUAN AYNE

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

Especialidad en pianos de alquiler. Guitarras desde 5 pesetas.

NO MAS TIFUS NI GÁSTRICAS

LIQUIDO DIOFCORIDES (USO EXTERNO)

Este maravilloso liquido reduce en 24 horas, en un 50 por 100 la fiebre de dichas enfermedades, sin prescindir del tratamiento facultativo.

Depósito: Farmacia, Plaza de las Ollas, número 8, Barcelona.—Puntos de venta: Farmacias, calle de Santo Domingo, 22 y Mayor, 74, Gracia.—Prospectos gratis.—Frasco, pesetas 5.

À CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un sommier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa de noche con mármol, una mesa de comedor, seis sillas idem, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio, á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de lavabo Viena mármol á 24, y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde Asalto, 25

La gran Liquidación

La casa que da los muebles más sólidos y más baratos

UN MOBILIARIO NON PLUS ULTRA

Una cama de Viena ó de hierro (matrimonio), un sommier, un colchón, una cómoda con marmol, 6 sillas regilla, una mesa noche, un espejo, una mesa comedor, 6 sillas y un palanganero,

todo por 30 duros

Hay camas de Viena con somier, colchón y almohada

A 32 PESETAS

Riera Alta, núm. 48 - Barcelona

Imp. Pujol y C.^a - Tallers, 45.—Barcelona